

Sygn. akt: I C 1351/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Banaszewska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Nalewajk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 stycznia 2017 roku w Szczytnie,

sprawy z powództwa (...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.,

przeciwko A. D.,

o zapłatę

oddala powództwo

Sygn. akt I C 1351/16

UZASADNIENIE

Powód (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. w pozwie przeciwko A. D. domagał się zasądzenia kwoty 10.618,33 złote wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 28 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty. Nadto, domagał się zasądzenia kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 133 złotych tytułem opłaty od pozwu.

W uzasadnieniu żądania powód podniósł, że wierzytelność dochodzona pozwem wynika z umowy ugody jaką strony zawarły w dniu 1 stycznia 2015 roku. Pozwana w umowie tej złożyła oświadczenie o uznaniu co do zasady i co do wysokości wierzytelności przysługującej poprzednio wierzycielowi pierwotnemu Bankowi (...) S.A. w wysokości 9.267,65 złotych i zobowiązała się do jej spłaty na rzecz powoda. Strony ustaliły, iż kwota ta zostanie powiększona o odsetki umowne liczone od kwoty 9.267,65 złotych począwszy od daty płatności pierwszej raty ugody według stopy procentowej określonej postanowieniami umowy ugody. Zgodnie z zapisami umowy w przypadku dokonywania wpłat w wysokości i terminach określonych harmonogramem ugody wysokość odsetek umownych wynieść miała 1.959,39 złotych. Łączna kwota 11.227,04 złotych została rozłożona na raty, których wysokość oraz termin płatności zostały określone w umowie ugody. W dniu 1 kwietnia 2015 roku strony zawarły porozumienie do ugody z dnia 1 stycznia 2015 roku. Z uwagi na fakt, iż pozwana nie dokonała na rzecz strony powodowej żadnej wpłaty, strona powodowa wypowiedziała umowę i tym samym zadłużenie uznane przez stronę pozwaną powiększone o dalsze odsetki w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP stało się natychmiast wymagalne. Powód twierdził, że na kwotę dochodzoną w niniejszym postępowaniu składają się kwoty: 9.267,65 złotych tytułem należności głównej oraz 793,48 złotych tytułem skapitalizowanych odsetek.

Pozwana A. D. zawiadomiona o terminie rozprawy nie stawiała się na termin rozprawy, nie usprawiedliwiła swoje nieobecności, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła żadnego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. i pozwana A. D. w dniu 29 grudnia 2014 roku zawarli umowę ugody, w której powód złożył oświadczenie o nabyciu od S. S..á R.L. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 10 października 2006 roku wierzytelność wynikającą z umowy (...) zawartej przez pozwaną z wierzycielem pierwotnym – Bankiem (...) w dniu 30 lipca 1996 roku. Wierzytelność na dzień 11 grudnia 2014 roku wynosiła łącznie 9.267,65 złotych (§1 ust. 1 zd. 1 ugody). Pozwana oświadczyła, że uznaje wierzytelność opisaną w zdaniu 1 powoda i zobowiązała się do jej spłaty na zasadach wskazanych w umowie. (§1 ust. 1 zd. 2 ugody). Ugodę zawarto na czas oznaczony od 1 stycznia 2015 roku do 1 grudnia 2018 roku (§1 ust. 3 ugody). Na podstawie ugody pozwana zobowiązała się do spłaty kwoty 11.227,04 złotych, na poczet której składały się: kwota 9.267,65 złotych oraz kwota 1.959,39 złotych z tytułu odsetek umownych naliczonych, zgodnie ze stopą oprocentowania wskazaną w § 3 ust 1 ugody tj. 9,90 % w stosunku rocznym, począwszy od dnia 1 stycznia 2015 roku. Zgodnie z zawartą umową pozwana zobowiązała się do spłaty kwoty 11.227,04 złotych w 48 ratach: pierwsza rata płatna do dnia 1 stycznia 2015 roku w wysokości 200 złotych, kolejne 11 rat w wysokości 200 złotych płatne do 1 dnia każdego miesiąca, kolejne 35 rat w wysokości 250 złotych płatne do dnia 1 każdego miesiąca i ostanía rata w wysokości 77,04 złotych płatna do dnia 1 grudnia 2018 roku.

W umowie ugody strony przewidziały, że w przypadku opóźnienia w płatnościach stanowiących równowartość dwóch pełnych rat ugody wierzycielowi będzie przysługiwało prawo pisemnego wypowiedzenia ugody z zachowaniem 7-dniowego terminu wypowiedzenia, a po upływie okresu wypowiedzenia cała pozostała do zapłaty kwota stanie się natychmiast wymagalna.

(dowód: umowa ugody k. 27-28, umowa nr (...) k. 22-23, umowy przelewu wierzytelności k. 24, 25, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji k. 26)

W dniu 1 kwietnia 2015 roku strony zawarły porozumienie do ugody, na mocy którego strona pozwana zobowiązała się do spłaty kwoty 11.878,99 złotych w 60 ratach, których wysokość i termin płatności zostały przez strony ustalone na nowo. Jednocześnie pozostałe postanowienia ugody, w tym przewidujące wypowiedzenie umowy ugody i sposób złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu ugody, nie uległy zmianie.

(dowód: porozumienie do ugody z dnia 1 stycznia 2015 roku k. 29-31)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd w sprawie niniejszej wydał wyrok zaoczny, albowiem pozwana A. D. zawiadomiona o terminie rozprawy nie stawiała się na termin rozprawy i nie wypowiedziała się co do żądań pozwu. W myśl przepisu art. 339 § 2 k.p.c. wydając wyrok zaoczny sąd przyjmuje za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Wydanie wyroku zaocznego nie zwalania więc sądu od badania roszczenia pod kątem jego zgodności z prawem. Sąd Najwyższy w stanowisku wyrażonym w wyroku z dnia 31 marca 1999 roku (I CKU 176/97, LEX nr 37430), podkreślił, że domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest zawsze rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania.

Stan faktyczny w sprawie został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową. Przytoczone przez powoda okoliczności stanowiące uzasadnienie pozwu budzą – w ocenie Sądu - uzasadnione wątpliwości w świetle przedstawionych przez niego dowodów.

W warunkach niniejszej sprawy jako niewątpliwy uznać należy fakt zawarcia przez strony w dniu 29 grudnia 2014 roku umowy ugody.

Przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby uchylić niepewność co do roszczeń wynikających z tego stosunku lub zapewnić ich wykonanie albo by uchylić spór istniejący lub mogący powstać.

Pozwana podpisując umowę ugody uznała co do zasady i co do wysokości wierzytelność będącą przedmiotem tej umowy, a wynikającą z umowy zawartej przez pozwaną z Bankiem (...) S.A. w dniu 30 lipca 1996 roku. Powodowi nie udało się jednak wykazać, że kwot dochodzona pozwem jest wymagalna. Strona powodowa nie wykazała bowiem, aby złożyła pozwanej pisemne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ugody, a tylko w takim przypadku wierzytelność strony powodowej wynikająca z zawartej umowy mogła być postawiona w stan natychmiastowej wymagalności. Strona powodowa dołączyła do pozwu jedynie niepoświadczona za zgodność z oryginałem kserokopię wypowiedzenia ugody w sprawie nr PSM/1/5825. Niepoświadczona kserokopia nie jest dokumentem w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego a jako taka nie może stanowić źródła dowodzenia określonego faktu (uchwała SN z dnia 29 marca 1994 roku III CZP 37/94, wyrok SN z dnia 27 lutego 1997 roku, III CKN 7/97, postanowienie SN z dnia 27 sierpnia 1998 roku III CZ 107/98, wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 stycznia 2008 roku, V ACa 816/07). Jeżeli zatem odbitka ksero (kserokopia) nie jest odpowiednio poświadczona, to nie stanowi ona dokumentu, a sądowi nie wolno przeprowadzać w tej sytuacji dowodu z dokumentu. Mając powyższe na uwadze, Sąd pominął wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z kserokopii tego oświadczenia. Niepoświadczona odbitka ksero jest co najwyżej środkiem uprawdopodobnienia za pomocą pisma, pozwalającym na dopuszczenie dowodu z zeznań świadków i dowodu z przesłuchania stron (art. 74 § 2 k.c.), jednakże powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie przedstawił stosowanej inicjatywy w tym zakresie. Do pozwu została wprowadzie dołączona kserokopia fragmentu książki nadawczej strony powodowej z dnia 17 lipca 2015 roku poświadczona za zgodność z oryginałem, ale nie sposób na tej tylko postawie przyjąć, że w tym dniu zostało skierowane do pozwanej oświadczenie o wypowiedzeniu umowy ugody.

W tym stanie rzeczy brak jest dowodów wskazujących na wymagalność kwoty objętej żądaniem pozwu. Podkreślić bowiem należy, iż zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W ocenie Sądu powód nie wykazał, iż przysługuje mu wierzytelność w stosunku do pozwanej, dochodzona pozwem, a stosownie zaś do art. 232 k.p.c., strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, dlatego co do zasady w postępowaniu cywilnym to powód musi udowodnić istnienie dochodzonej wierzytelności, okoliczności jej powstania oraz wysokość. Mając na uwadze powyższe, ze względu na niewykazanie wymagalności roszczenia Sąd – na podstawie art. 6 k.c. - oddalił powództwo w całości.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

S., 3 marca 2017 roku